

צל"ש

לא מאמינים

● ליצחק בדנר ויוסי עבאדי, עורכי יומן השבוע של גל"צ, במצב הנוכחי, שהשכילו לתקוף את תופעת אורזי גלר מזוית אחרת לגמרי. הם זימנו לאולפן אנשי מרע, שברקו את גלר בעבר, וסיפרו למאזינים שכל הסיפורים על הפעלת שעונים, הזות מחוגים וקסמים אחרים של גלר הם בבחינת "עבודה בעיניים".

לזרוק על הריצפה

● לדויד ("רודי") מרגלית ולמשה ("מושיק") טימור, עורכי התוכנית כל צבעי הרשת, שביקשו השבוע מן המאזינים להניח לפני מכשיריהם הרדיו שלהם את כל השעונים והמכשירים החשמליים המקולקלים שיש בבתיכם, כי עוד מעט יקרה מהוה. המאזינים היו בטוחים שאורזי גלר נמצא באולפן. במהלך השידור ביקש מרגלית מן המאזינים לדבר אל המכשירים המקולקלים, לרפוק עליהם ולזרוק אותם לריצפה, ואחר כך לצלצל לאולפן ולספר מה קרה. עשרות מאזינים טילפנו וסיפרו על מכשירים ישנים ומתים שהתחילו לפעול.

מאחורי המירקע

כתבים ללא כתבה

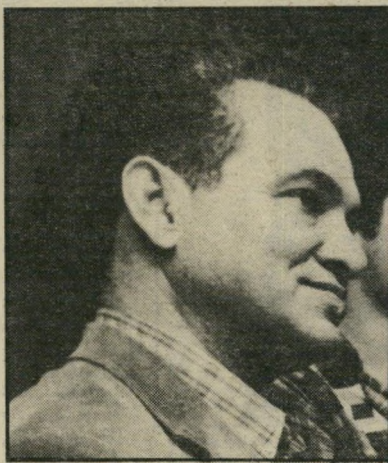
שבועות רבים התכוננו בטלוויזיה לקראת היום הגדול — שידור הבוקר של אחריהבחינות

כשאמורות היו כתבותיהם של השניים לזרוק דרך הלויין, נדהמו האנשים בארץ לראות שהשניים כלל לא הכינו כתבות, אלא ישבו, כל אחד בתורו, מול המצלמה והעבירו דיווח מהאולפן. במשך כל הלילה הגיעו דרך הלויינים האח"רים כל דיווחי רשתות הטלוויזיה האמריקאיות, אך איש בארץ לא טרח להקליט ולערוך אותם, מכיוון שחיכו לכתבותיהם של רם ורונן. למרבה המזל, בזמן שהמהדורה היתה כבר באוויר, בין 7 ל-8 בבוקר, קלטו בלויין את נאום הניצחון של רונלד רגן ואת נאום ההפסד של וולטר מונדיאל. הנאומים הוכנסו מייד לשידור, ללא תירגום, כשחיים יבין מתרגם חופשית מן האולפן, וכך ניצל המישר המיוחד. שני הכתבים בארצות-הברית ננופו קשות.

מי יזכה בעונה

אורי פורת, מנכ"ל רשות השידור, החליט לקדם באופן רציני את עניין שידורי הבוקר של הטלוויזיה, והודיע בפומבי כי השידורים יתחילו ב-1 במרס 1985. במסגרת הקידום הוקם צוות הקמה מיוחד, שיברוק את הנושא מכל זוויותיו, בעיקר מן הצד הטכני שלו. אך בו זמנית מתבררים כמה דברים: ועד העיתונאים, בראשות רפי חלב, הודיע כי לא יהיה מוכן לדון על שידורי הבוקר, אלא לאחר שתחול פרישת ספי ריבלין.

ועד הטכנאים הודיע, שהוא רוצה תוספת כוח-אדם ופיתרון של בעיות-הציוד, ורק אחר כך יהיה מוכן לדבר על עבודת-הלילה, ושיהיה ברור לכל הגורמים שזה יעלה הרבה כסף (בעיקר

יורם רונן

אלימלך רם

צוות יש, כתבה אין

קרפיו נאלץ להתנצל שוב

ידיעה של עורך שחר, הכתב הכלכלי של הטלוויזיה, בעריכה של מיכאל קרפין, עורך מבט, כמעט גרמה השבוע להאפלת המסך.

ביום השלישי בשבוע שעבר שודרה במבט ידיעה שסיפרה על כי מישרד התעשייה והמיסחר הכין, לקראת עיסקת החבילה, מחירונים מן ה-2.11. כשראו התעשיינים את המחירונים, החליטו שעל סמך מחירים כאלה אין הם חתמים על העסקה. לכן התקבלה הוראה משרד-האוצר ומשרת-העשייה והמיסחר להכין מחירונים חדשים, גבוהים יותר, ולהשמיד את הרשימת הקודמות.

ביום הרביעי בבוקר קיבל אורי פורת, מנכ"ל רשות השידור, מיכתב דחוף מליצחק זמיר, היועץ המישיטי לממשלה, ובו דרש להתנצל מיידיית על הידיעה ששודרה, מכיוון שכולה אינה נכונה. אם לא יתנצלו כמבט, כתב זמיר, תתבע הממשלה את רשות השידור לדין.

פורת תבע מיכאל קרפין להתנצל, אך קרפין ויאיר שטרן, מנהל מחלקת-החדר

לא לוטש עיניים

יאיר אלוני, מישנה מיוחד למנכ"ל רשות השידור, מבקש להבהיר שאין הוא לוטש עיניים לשום תפקיד ניהולי, קל וחומר לא לתפקידו של צביקה שפירא.

נכון, הוא ניגש בעבר למיכרז על תפקיד זה, אבל לא נכשל בו. הוא פשוט החליט לוותר על ההתמודדות, אחרי שהמחליטים בעניין הודיעו שכל המועמדים טובים, ולכן הם פותחים את המיכרז החוצה.

האנשים שהתמודדו היו אביטל מוספינזון ויוסי צמח.

אך מי שזכה לבסוף במיכרז הוא צביקה שפירא.

מאחורי המיקרופון

אין תשובות

אריאלה רבדל, רוכבת מישרד-האוצר (לשעבר רוכבת רשות השידור), הציעה השבוע לדויד ("רודי") מרגלית, עורך התוכנית כל צבעי הרשת, שהרדיו יתן קו פתוח למאזינים בענייני עיסקת-החבילה.

רבדל הבטיחה למרגלית שתזמן לאולפן שיר שה כלכלנים ממישרד-האוצר, והם יענו על שאי-לוח המאזינים.

מרגלית הודיע בתוכניתו כי למחרת יהיה קו פתוח כלכלי, אך למחרת ביטלה רבדל את כל הרעיון.

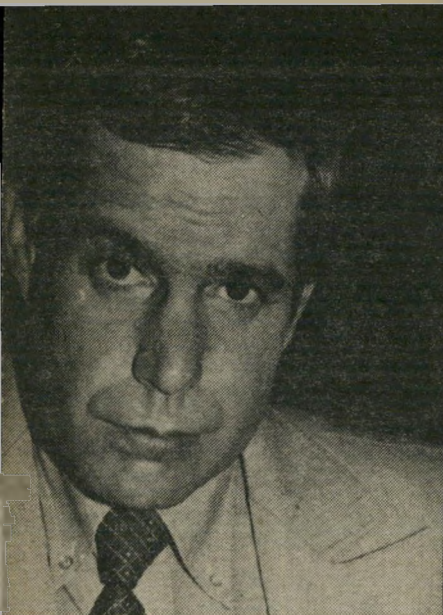
כששאל מרגלית אם אין הכלכלנים רוצים לבוא לשידור, ענתה רבדל שהם דווקא מוכנים לבוא, אבל אין להם תשובות.

בתוכני הרשות

לקצץ או לסגור

דויד ארמון, יו"ר ועדת-הכספים של הוועדה-המנהל, הכין תוכנית-הכרזה לרשות השידור, הכוללת קיצוץ רכי היקף. כשראה ארמון שהנהלת הרשות אינה מכינה תוכנית משלה, וכשהבין שהרשות חורגת מתקציבה בשלושים אחוז (כ-12 מיליון דולר לשנה הנר-כחית), החליט להכין תוכנית משלו, המסתמכת על תוכנית שהכינה ועדה מיוחדת של מישרד האוצר לפני שנתיים.

לפני שבועיים הציע אורי פורת כוועד-המנהל שהרשות תשכור חברה מיוחדת, שתברוק את המצב ברשות ושתגיש את מסקנותיה, והרשות תפעל לפיהן. הוועדה-המנהל קיבל את ההצעה באופן עקרוני. אבל, אומר ארמון, עד שיבחרו חברה, ועד שיחליטו מה היא תברוק, ועד

עורך קרפין אולטימטום

שות, התנגדו ואמרו שאם יהיובו להתנצל, הם לא ישרו את מבט לחדשות.

באותו היום, בעיקבות הודעתם של השניים, נערכה התייעצות טלפונית בין חברי הוועדה-המנהל של הרשות, כשעל הפרק עמדה השאלה אם להפסיק בכלל את שידורי-הטלוויזיה, אם שניים אלה יכצצו את איומם. לפי החלטה של הוועדה-המנהל מן השנה שעברה, חייב המנכ"ל להפסיק את השידורים, אם העובדים מאפילים את המסך, ולוא לדיקה, לאות מחאה, ורק הוועדה-המנהל רשאי להחליט אם ומתי יחזרו לשרד. החלטה זו של הוועד לא בוצעה מעולם, אך הפעם עמדה על הפרק.

לבסוף נכנע קרפין, ושידור בפי חיים יבין התנצלות כמבט ביום הרביעי.

שהיא תברוק ותגיש את מסקנותיה, תיגמר השנה וייגמר התקציב.

לכן שלח מיכתב למיכה ינון, יו"ר הרשות, ובו הציע כמה הצעות: להקטין ב-300 את מיספר התקנים ברשות (כיום ישנם 1600 עובדים); להקטין באופן דראסטי את כמות השעות הנר-ספות המותרות; להפסיק להעסיק עובדים אר-עיים ולבטל את התקציב לכך; לבטל את הסכמי הש"ת (שוכר-תשלום) פרט לשחקנים ואמנים. לדברי ארמון, אסלא יבוצעו רוב הצעותיו, לא יישאר לרשות תקציב, ובעוד שלושה חודשים יצטרכו לסגור אותה.

לא נותנים מנוח

חברי הוועדה-המנהל של רשות השידור מופ"צצים בשבועות האחרונים בשיבות, פגישות ושיחות טלפוניות בעניין המנהל הבא של הטלוויזיה. כל אחד מן המועמדים, ובעיקר אנשי-שלומם וידידיהם, עורכים מסע יחסי-ציבור מקיף ואינטנסיבי בקרב שיבעת האנשים שיח ליטו בכוא היום מי יהיה המנהל הבא.

האוצר ישן בבוקר

במיסגרת עיסקת החבילה, רצו הש"בוע שלום קיטל ומאיר אינישטיין, עורכי יומן הבוקר הזה של קול יש-ראל, לראיין את עימנואל שרון, מנכ"ל מישרד-האוצר.

כדי להספיק לראיין ולערוך את הכתבה, התקשרו השניים עם שרון בשעה 6.15 בבוקר. נראה שהם העירו אותו, והוא טרם להם את הטלפון.

מאוחר יותר התקשר שרון עם גידעון לביארי, מנהל הרדיו, ואמר לו שאינו מוכן שכתביו יטרידו אותו בבית בשעות לא-מקובלות. לביארי ניסה לה"סביר למנכ"ל הנכבד כי גם שרים מת-ראינים בשעות כאלה, אך שרון ענה בגונג שהשרים חייבים בכך כי הם פוליטיקאים, הוא אינו חייב ואינו רוצה, וביתו הוא מיבצור.

בארצות-הברית. רון נחמק, סגן המנכ"ל לענייני עובדים וכספים, ניהל משאומתן ארוך ומייגע עם העובדים, כדי להסדיר את החריגה משעות העבודה המקובלות. הטלוויזיה הישראלית, הזמינה לשעה 6 וחצי בבוקר לויין מיוחד, שיהיה פנוי לגמרי (שלא כמו בשידורי האולימפיאדה, שם שוררו הכתבות בו זמנית לכל המרחב, וכל רשות שילמה לפי מיספר המקלטים). טכנאים חיקו בעמקה-האלה במיוחד לשידור. יורם רונן, הכתב המדיני של הטלוויזיה, שנסע לארצות-הברית לטיפולים רפואיים, קיבל כרטיס-טיסה מניו-יורק ללוש-יגנטון וחזרה, כולל הוצאות, כדי לעזור לאלימלך רם, כתבנו באמריקה, להכין סדרת כתבות למהדורת-הבוקר המיוחדת. הכל היה מוכן ומזומן, ובשעה היעודה,

"עסקה נצ'יק של חרות!" "תסתלק מהחדר!" חלופי-דברים חריפים היו השבוע בישיבה מיוחדת שכינוס אורי פורת בעניין ספי ריבלין. לישיבה הוזמן מזוביה סער, מנהל הטלוויזיה, צביקה שפירא, ראש חטיבת-התוכניות, שרה ג'נור, מפקדת תוכנית הילדים, שהתפטרה לפני שבועיים מתפקידה בגלל פרישת ריבלין-לסלאו ורפי חלב, יו"ר ועד עובדי-עיתונות-ההפקה בטלוויזיה, במהלך הישיבה התברר כי ההחלטה שלא להחזיר את ספי ריבלין להנהיית תוכנית הילדים שניים בראש אחד לא נעשתה על דעתו של סער, אלא בהחלטת שפירא ובעצת נתן כהן, היועץ המישיפטי של הרשות, שהסתמך על תקלים אורלי יציב מן הבחירות הקודמות. פורת טען בישיבה, ששני האמנים אינם אשמים במאבקים הפנימיים בתוך הרשות והציע פשרה, שלפיה יתחו ביחד את התוכנית. חלבי התנגד בשם הוועד, וקבע שריבלין לא ישתתף בשום אופן בתוכניה. הישיבה הסתיימה בפיוץ, כשחלבי זרק לפורת: "עסקה נצ'יק של חרות". פורת ענה לו: "תסתלק מהחדר!". כרגע, ככל אופן, החליטו להקפיא את ההחלטה והתוכנית לא תוקלט ולא תשודר.